षामासादनासम्भवात् · अत्रापि यावती दीर्घा क्रियते तत्प्रमाणां रज्जुं मित्वा तत्र लक्षणं कृत्वा दीर्घप्रमाणार्धमभ्यस्य तस्याद्ये षष्ठे भागे लक्षणमाकर्षणार्थं कृत्वा पश्चात्तिर्यक्प्रमाणार्धे श्रोण्यङ्कनार्थं प्रात्तिर्यक्प्रमाणार्धेऽंसाङ्कनार्थं च लक्षणं कुर्यात् ।

स्फ्याद्या संमर्शनात्करोति ॥१६॥ अत्र द्वयोर्वेद्योः स्फ्यादि स्फ्यादानादारभ्य आ संमर्शनात् हृत्वाग्नीध्रोखाः संमृशतीत्येवमन्तं (२. ६. १३–२७) करोति । तत्रायं क्रमः · तत्र यदि प्रागग्न्यन्वाधानात्करम्भपात्रकरणं कृतम् तदा इह्याग्न्यन्वाधानम् · उभयोः शाखाछिदः संनमनम् शाखापरिवासनं च · अध्वर्योरिवोपवेषकरणम् · पवित्रबन्धनमुभयोः · वत्सापाकारणमुभयोः वरुणाय भागमित्यध्वर्योः मरुद्भ्यो भागमिति प्रतिप्रस्थातुः · उपगूहनमुभयोः · ततो ब्रह्मवरणम् · यजमान वाचं यछेति प्रैषः वाग्यमनम् · पात्रासादनम् वज्रः पवित्रछेदनानि पवित्रे अग्निहोत्रहवणी अन्तर्धानतृणं शम्या चेति षट्कासादनमध्वर्योः शम्यावर्जितं पञ्चकासादनं प्रतिप्रथातुः अपणस्य पश्चादुत्तरतो वा · तत उभयोर्वाग्यमः · ततः पवित्रछेदनादिभिः प्रोक्षणीः संस्कृत्य वज्रान्तर्धानतृणयोः प्रोक्षणमुभयोः अध्वर्योः शम्याप्रोक्षणमधिकम् प्रोक्षणीनां स्थापनमुभयोः · तृणं गृहीत्वा यथोक्तं वेदिमानमुभयोः ततः स्फ्यादानादि संमर्शनान्तमुभयोरिति । केचिदध्वर्योश्चात्वालमानार्थायाः शम्याया आसादनं प्रोक्षणं च नेछन्ति अप्राकृतकार्यार्थत्वात् · मेषमेष्योर्यथास्वं समन्त्रकनिर्वपणं चाग्न्यन्वाधानं ब्रह्मवरणं च पूर्वं कृतमेव स्फ्याद्यासादनं च · प्रोक्षण्यः संस्कृता एव सन्ति केवलमत्र तृणशम्येऽआसाद्य तयोः प्रोक्षणमात्रं कार्यम् · ततो वेदिमानादि · यजमानस्य वाग्यमः सप्रैषोऽत्रापि भवत्येव · पूर्वेद्युरेव छन्ना वसतीत्येतत्पर्यन्तस्यानुष्ठाने (५. ४. १) तृणशम्ययोरपि मेषमेषीनिर्वपणसम्बन्धिपात्रैः सहासादनप्रोक्षणे भवतो न पृथक् ।

उभयोरेक उत्करः ॥१७॥ उभयोर्वेद्योः · उत्तरस्या वेदेः समीपे ।

अपरेण वेदिं प्रतिप्रस्थातुः संचरः ॥१८॥ स्तम्बयजुर्हरणार्थमुत्करं प्रति गछतः प्रतिप्रस्थातुर्मार्गः · गोचरसंचरेत्यादिना (पा° ३. ३. ११९) संचरत्यनेनेति